

РЕШЕНИЕ

№ 4284

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 04.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7616** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 54, ал.6 от Закон за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалби подадени от Г. В. Я. и М. С. Я. срещу Заповед № 18-5167-19.05.2022г. на Началник на СГКК – [населено място], с която е одобрено изменението в КК и КР на [населено място], ЕКАТТЕ 46721, общ. Столична, одобрена със заповед № РД-18-15/17.03.2010г. на Изп. Директор на АГКК (последно изменение от 07.08.2019г.), съгласно скица – проект № 15-456033-28.04.2022г., състоящо се в отразяване на общата граница между поземлените имоти с идентификатори 46721.3851.361 и 46721.3851.809.

С определение от 13.01.2023г. съдията-докладчик по делото се е отвел от разглеждането му, като с протокол за избор на съдия докладчик (преразпределение) от 16.01.2023г., е определен настоящият състав.

Жалбоподателите поддържат, че обжалваният административен акт е нищожен, тъй като административният орган не се е съобразил с указанията дадени с решение № 2031/13.02.2019г. по адм.дело № 7276/20189г. на ВАС, Второ отделение. Поддържат, че началникът на СКГГ [населено място] е разгледал заявление и се е произнесъл в противоречие с окончателно решение на ВАС – известно на страните по делото. Поддържат възраженията си, че не са налице предпоставки за разглеждане на делото в открито съдебно заседание, като същото следва да бъде служебно прекратено от съда поради непререшаемост на спора, вече решен с влязлото в сила решение адм.дело №

7034/2017г. на АССГ, 31 състав.

Ответникът - Началник на СГКК – [населено място], подава писмен отговор, с който оспорва жалбата.

Заинтересованата страна-заявител – С. П. И. оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното:

По отношение допустимостта на съдебното производство:

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждане по същество на жалбите. Не са налице предпоставки за приложение на чл.299, ал.2 ГПК, съгласно която повторно заведеното дело се прекратява от съда. За да е приложима разпоредбата, следва да е налице влязло в сила решение между същите страни, за същото искане и на същото основание - чл.298, ал.1 ГПК. В случая, въпреки субективния идентитет между страните по настоящото дело и по предходното адм.дело № 7034/2017г. на АССГ, 31 състав, делото не подлежи на прекратяване, тъй като се оспорват различни административни актове - заповед № 18-3102-02.05.2017г. на началник на СКГГ – [населено място] по първото дело и Заповед № 18-5167-19.05.2022г. на Началник на СГКК – [населено място] – по настоящото. С оглед различния предмет на оспорване по двете дела – два отделни административни акта, не е налице процесуалната пречка на 299, ал.2 ГПК за разглеждане на жалбата в настоящото производство. Въпросът дали при издаване на обжалваната в настоящото производство заповед, административният орган е изявил воля в противоречие с влязлото в сила съдебно решение, е въпрос по същество на настоящото дело. Той касае преценката за валидност на обжалваната заповед и евентуално за нейната законосъобразност. Тази преценка следва да се направи с крайния съдебен акт, след приключване на устните състезание по делото и разглеждането му в открито съдебно заседание, на основание чл.177, ал.2 АПК.

Жалбите са подадени от легитимирани страни, в законоустановения срок, с оглед на което и следва да се разгледат по същество.

Предмет на оспорване е Заповед № 18-5167-19.05.2022г. на Началника на СГКК – [населено място], с която на основание чл.54, ал.4, вр. чл.54, ал.1 и чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР, по заявление вх.№ 01-698986/11.12.2021г. на С. П. И., е одобрено изменението в КК и КР на [населено място], ЕКАТТЕ 46721, общ. Столична, одобрена със заповед № РД-18-15/17.03.2010г. на Изп. Директор на АГКК (последно изменение от 07.08.2019г.), съгласно скица – проект № 15-456033-28.04.2022г., състоящо се в отразяване на общата граница между поземлените имоти с идентификатори 46721.3851.361 и 46721.3851.809 в съответствие с материализираната на място ограда съгласно съдебно решение по гр.дело № 1176/1976г. на СРС от 10.02.1976г. и нотариално заверен договор от 08.04.2003г., въз основа на преки геодезически измервания и съгласно проект. Отражено е в заповедта, че по отношение имот с идентификатор 46721.3851.361 (имотът на жалбоподателите), преди промяната същият е с площ от 1082 кв.м., а след промяната – 1068 кв.м. По отношение имот 46721.3851.809 (имотът на заинтересованата страна), преди промяната същият е с площ от 1116 кв.м., а след промяната – 1130 кв.м. Към заповедта е приложена скица-проект, на която е отразено, че изменението се състои в промяна в границите на съществуващи обект в КККР. Приложен е и проектът за изменение на КККР, както и цитираното решение по гр.дело № 1176/1976г. на СРС от 10.02.1976г. В

обяснителната записка към проекта е посочено, че се касае за отстраняване на непълнота и грешка във връзка с отразяване на имот с идентификатор 46721.3851.809, съответстващ на имота описан в нотариален акт 157/31.07.1995г. и границата между двата имота съгласно нотариално заверен договор от 08.04.2003г. за местоположението на оградата между тях, съобразно правото на собственост.

Във връзка с възраженията на жалбоподателите по делото е изискано за послужване адм.дело № 7034/2017г. на АССГ, 31 състав, ведно с адм.дело № 7276/2018г. на ВАС, Второ отделение. От материалите по делта е видно, че с обжалваната Заповед № 18-3102-02.05.2017г. на началник на СКГГ – [населено място] е одобрено изменението на КККР на [населено място], като са нанесени нови обекти в КККР – имотите на страните и по настоящото дело - УПИ VIII-190 собственост на С. П. И. и УПИ IX-189 собственост на М. С. Я. и Г. В. Я., за което са получили идентификатори. Заповедта е издадена въз основа на същия договор от 08.04.2003г. с нотариално удостоверяване на подписите сключен между М. С. Я. и Г. В. Я. (от една страна) и С. П. И. (от друга). Заповедта е оспорена именно по възражение на М. С. Я. и Г. В. Я. срещу определената граница с имота на С. П. И.. С решение № 2031 от 13.02.2019г. по адм. дело № 7276/2018г. на ВАС, Второ отделение, е оставено в сила решение № 7192/29.11.2017г. постановено по адм. дело № 7034/2017г. на АССГ, с което е отменена като незаконосъобразна Заповед № 18-3102-02.05.2017г. на началник на СКГГ – [населено място], в частта с която се нанасят нови обекти в КККР досежно ПИ с идентификатор 46721.3851.269 (идентичен с УПИ VIII-190), собственост на С. П. И. и ПИ с идентификатор 46721.3851.271 (идентичен с УПИ IX-189) собственост на М. С. Я. и Г. В. Я., и се заличават ПИ с идентификатор 46721.3851.53 и 46721.3851.190. В решението си ВАС е приел, че предложеното от С. И. и одобрено със заповедта изменение на КК е свързано с промяна на границата между двата имота, както и съответно с промяна на тяхната площ – с намаляване площта на съсобствения на М. Я. и Г. Я. имот. С оглед възраженията на Г. Я. в хода на производството срещу исканото изменение, ВАС е приел, че е налице спор за материално право между страните, който съставлява абсолютна пречка по чл.54, ал.2 ЗКИР за допускане изменението на КК. Този спор е достатъчно основание за постановяване на отказ за изменение на КК и КР, тъй като е налице забрана за изменението им при наличие на спор за собственост с фигуриращия в КР собственик на засегнатия от изменението кадастрален обект. По тези съображения, ВАС е посочил, че изобщо не следва да се обсъждат доводите на страните за източниците на вещни права и сключения договор от 2003г., тъй като същите подлежат на преценка в бъдещото исково производство. По тези съображения решението на АССГ е оставено в сила в частта, с която е отменена като незаконосъобразна Заповед № 18-3102-02.05.2017г. на началник на СКГГ – [населено място], за нови обекти в КККР по отношение ПИ с идентификатор 46721.3851.269 (идентичен с УПИ VIII-190), собственост на С. П. И. и ПИ с идентификатор 46721.3851.271 (идентичен с УПИ IX-189) собственост на М. С. Я. и Г. В. Я., и са заличени ПИ с идентификатор 46721.3851.53 и 46721.3851.19.

Решението, на основание чл.177, ал.1 АПК има сила за страните по делото, като актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни – чл.177 ,ал.2 АПК.

В тази връзка, настоящият състав като съобрази цитираното решение № 2031 от 13.02.2019г. по адм. дело № 7276/2018г. на ВАС, Второ отделение, с определеното от 13.02.2023г., съобщено на страните, е дал указания на ответника и заинтересованата

страна, да представят доказателства, че спорът за правото на собственост между С. П. И. от една страна и М. С. Я. и Г. В. Я. от друга страна, по отношение границата между техните имоти, е решен по съдебен ред. До приключване на устните състезания по делото такова обстоятелство не се твърди и не се представят доказателства.

Въз основа на тези данни съдът приема, че обжалваната в настоящото производство Заповед № 18-5167-19.05.2022г. на Началник на СГКК – [населено място], е постановена в противоречие с решение № 2031 от 13.02.2019г. по адм. дело № 7276/2018г. на ВАС, Второ отделение. Я. е волята на съда, че изменение на КК и КР засягащо границите между тези два имота може да се процедира по административен ред пред СГКК, едва след разрешаването на спора за материално право между страните. Въпреки това решение – задължително за страните по делото в това число и началника на СГКК, административният орган с обжалваната в настоящото производство заповед отново е допуснал изменение на КК и КР касаеща отново границата между имотите на страните по делото, като се намалява имотът на М. Я. и Г. Я.. Отново, както и в административното производство по издаване на предходната Заповед № 18-3102-02.05.2017г., заявителят С. П. И. се е позовал на правата си произтичащи от договора с нотариално удостоверяване на подписите от 08.04.2003г. Тези доказателства обаче са обсъдени в производството по обжалване по съдебен ред на тази заповед, като с окончателното решение по адм. дело № 7276/2018г. на ВАС е прието, че изменение на КК и КР касаещо границите между имотите на страните по делото може да се извърши едва след разрешаване по исков ред на спора за собственост между тях. Административният орган при издаване на обжалваната в настоящото производство Заповед № 18-5167-19.05.2022г., не се е съобразил с дадените задължителни указания и е постановил акта си в противоречие със съдебното решение, с оглед на което и същият е нищожен на основание чл.177, ал.2 АПК.

В конкретния случай, изменение на КК и КР касаещо границите на имотите при спор между страните, може да се извърши единствено въз основа на влязло в сила решение по искове предявени по реда на глава IX от Закон за собствеността, с предмет правото на собственост върху спорната част от имотите.

При този изход на делото, жалбоподателите на основание чл.143, ал.1 АПК имат право на направените от тях разноски по делото – всеки от тях по 10 лева – платена държавна такса.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА на основание чл.177, ал.2 АПК, по жалба на Г. В. Я. и М. С. Я., НИЩОЖНОСТТА на Заповед № 18-5167-19.05.2022г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър – [населено място].

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър да заплати на основание чл.143, ал.1 АПК на Г. В. Я. с ЕГН [ЕГН] сумата от 10 лева – съдебни разноски, както и на М. С. Я. с ЕГН [ЕГН] сумата от 10 лева – съдебни разноски.

Решението е постановено при участието на С. П. И., като заинтересована страна по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: